

РЕШЕНИЕ

№ 4061

гр. София, 30.01.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 29 състав, в
публично заседание на 16.12.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: София Тодорова

при участието на секретаря Макрина Христова, като разгледа дело номер **999** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 38, ал. 8 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).
Образувано е по жалба на „Индиустриал Комерс Ко“ ЕАД, чрез адв. А. К., срещу решение № ППН-01-246/2020 г. от 12.12.2024 г. на Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) и по жалба на С. И. К., чрез адв. А. Ч., срещу същия административен акт, в частта, с която жалбата ѝ с № ППН-01-246/03.04.2020 г. е оставена без уважение като неоснователна по отношение на „Витоша Ауто“ ЕООД. С оспореното с жалбите решение № ППН-01-246/2020 г. от 12.12.2024 г. на КЗЛД е: 1) оставена без уважение жалба № ППН-01-246/03.04.2020 г. като неоснователна по отношение на „Витоша Ауто“ ЕООД; 2) жалбата е обявена за основателна по отношение на „Индустириал Комерс Ко“ ЕАД; 3) на основание чл. 58, § 2, буква „и“ във връзка с чл. 83, § 5, буква „а“ от Регламент (ЕС) 2016/679 на „Индустириал Комерс Ко“ ЕАД е наложено административно наказание - имуществена санкция в размер на 5 000 лв. за допуснато нарушение на чл. 5, § 1, б. „а“, предложение първо (принципът на законосъобразност) и б. „б“ (принципът на ограничение на целите) от ОРЗД; 4) на основание чл. 58, § 2, буква „и“ във връзка с чл. 83, § 5, буква „а“ от Регламент (ЕС) 2016/679 на „Индустириал Комерс Ко“ ЕАД е наложено административно наказание - имуществена санкция в размер на 15 000 лв. за нарушение на чл. 5, § 1, буква „а“, предложение второ и трето (принципа на добросъвестност и прозрачност) и за нарушение на чл. 5, § 2 (принципа за отчетност) от ОРЗД.
„Индустириал Комерс КО“ ЕАД оспорва решението в цялост. В жалбата се излагат аргументи за допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, тъй като фактите по казуса са установени и са налице достатъчно събрани доказателства, но са обсъдени погрешно и са

направени погрешни и необосновани изводи от административния орган. В решението не е обсъдено, че личните данни на С. К. са обработвани само за целите на осъществяването на правната защита на дружеството - жалбоподател, като данните са предоставени на различни институции, и не са използвани за никакви други цели. Това означава, че процесното решение е постановено и в нарушение на материалния закон, тъй като обработването на данни е добросъвестно, законосъобразно и с предварително определена цел. КЗЛД не е съобщила, че съгласно чл. 9, § 2, буква „е“ от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните; ОРЗД) дори специалните категории лични данни, каквито в жалбата през КЗЛД не се претендират, може да се обработват законосъобразно на основание и с цел „установяване, упражняване или защита на правни претенции или винаги, когато съдилищата действат в качеството си на правораздаващи органи“. Това основание и цел на обработване на данните на К. в случая не е надлежно обсъдено в обжалваното решение, като по този начин е допуснато нарушение на административнопроизводствените правила - необсъждане на съществен довод, и същевременно на материалния закон - обсъждане на посочените норми от правото на Европейския съюз без да са посочени от дружеството. Излага се още, че оспореното решение нарушава забраната на чл. 55, ал. 3 от ОРЗД, тъй като КЗЛД, в качеството си на национален надзорен орган по защита на данните, не може да установява нарушение при представянето от страните в съдебни и други спорни производства на данни, които вече са приети като доказателства. Моли се решението на КЗЛД да бъде обявено за нищожно, като постановено извън материалната компетентност на органа, или да бъде отменено като незаконосъобразно.

С. К. оспорва решението само в частта, с която е приета за неоснователна жалбата ѝ срещу „Витоша Ауто“ ЕООД. В жалбата се твърди, че КЗЛД е допуснала административното производство да продължи прекалено дълго - четири години и осем месеца. Жалбоподателката оспорва извода на Комисията, че е налице преимуществен легитимен интерес на дружеството „Витоша Ауто“ ЕООД да обработва нейни лични данни, съдържащи се в документация и кореспонденция, които дружеството неправомочно е получило от „Индиустриал Комерс Ко“ ЕАД, с оглед защитата, която „Витоша Ауто“ ЕООД е потърсило срещу нея пред КЗК. Според К., двете дружества нямат право да разменят помежду си нейните лични данни, само защото към датата на образуването на преписка № ППН-01-246/03.04.2020 г. пред КЗЛД и двете дружества са били в процес на търсене на защита от нея пред КЗК. Жалбоподателката подчертава, че никога не е била в трудови правоотношения с „Витоша Ауто“ ЕООД, което в случая било трето неоправомощено от закона лице да обработва нейните лични данни. Сочи, че при издаване на акта административният орган не е съобщила липсата ѝ на съгласие за обработване на личните ѝ данни от „Индиустриал Комерс Ко“ ЕАД и предоставянето им на „Витоша Ауто“ ЕООД, като не е приложил разпоредбата на чл. 6, § 4 от ОРЗД. КЗЛД не изяснила от коя точно кореспонденция произтича легитимният интерес на администратора „Витоша Ауто“ ЕООД. Поддържа още, че гореспоменатите дружества следва да носят солидарна отговорност за нарушаването на защитеното ѝ право, тъй като са си разменяли личните ѝ данни, инсценирали кореспонденция от пощата, носеща нейното име, за да осъществят защитата си пред КЗК. Моли за отмяна на решението в оспорената му част като неправилно и неоснователно. Претендира разноски.

С. К. е представил и отговор по жалбата на „Индиустриал Комерс Ко“ ЕАД, с който оспорва същата като неоснователна и недоказана. Посочва, че остава неясно от позицията на какъв правен, материален интерес и легитимация „Индиустриал Комерс Ко“ ЕАД е потърсил отговорност от нея, след като собственикът на капитала му я е освободил от такава. Твърди, че

нито към 30.08.2018 г., нито след тази дата, собственикът на капитала, т.е. носителът на материалния интерес, не е считал, че тя го е ощетила и не е предявил никакви материални претенции към нея, нито е упълномощил дружеството „Индустриал Комерс Ко“ ЕАД да стори това. Според К., цитираната от жалбоподателя „Индустриал Комерс Ко“ ЕАД разпоредба на чл. 55, § 3 ОРЗД не е приложима нито относно производствата пред КЗК, нито спрямо съдебните производства пред СГС и АССО, в които са участвали с „Индустриал Комерс Ко“ ЕАД и „Витоша Ауто“ ЕООД, както и че не може да се приеме, че КЗЛД е осъществила неправомерно „надзорните си“ функции.

В писмените защиты на С. К. са изложени подробни аргументи относно фактическата обстановка по казуса, като се обсъждат разпитаътна свидетеля М. К. и изслушаната по делото Компютърно-техническа експертиза (КТЕ). Поддържа се, че ответните страни нито са доказали, че са били изрядни от законова гледна точка досежно защитата и опазването на личните данни на К., нито, че техният интерес или право са били приоритетни или преобладаващи спрямо интересите и правата на С. К..

Ответната страна - Комисията за защита на личните данни, чрез процесуалния си представител К. П., оспорва жалбите като неоснователни. Представя писмени становища, в които твърди, че жалбите не съдържат сочените в тях основания за отмяна на обжалвания акт, както и че решението представлява законосъобразен административен акт, издаден от компетентен орган, в предвидената от закона форма, при съблюдаване на административнопроизводствените правила и в съответствие с материалноправните разпоредби, без да са налице посочените в чл. 146 от АПК отменителни основания. Актът съдържа всички изискуеми по чл. 59 от АПК реквизити, а при издаването му не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които да мотивират неговата отмяна, доколкото комисията е изяснила фактите и обстоятелствата по случая, а на страните е предоставена възможност да участват в производството.

Заинтересованата страна - „Витоша Ауто“ ЕООД не изпраща представител и не взема становище по жалбите.

След като прецени събраните по делото доказателства, във връзка с доводите и съображенията на страните, съдът приема за установено от фактическа страна следното:

Административното производство пред Комисията за защита на личните данни е образувано по жалба с вх. № ППН-01-246/03.04.2020 г. на С. И. К. срещу „Индустриал Комерс Ко“ ЕАД. В жалбата е посочено, че личните данни на жалбоподателката, съдържащи се в извадки от служебната ѝ поща, са били обработвани неправомерно от „Индустриал Комерс Ко“ ЕАД в нарушение на Регламент (ЕС) 2016/679 и правото на защита на кореспонденцията, заложено в ЕКЗПЧОС.

По делото е установено, че жалбоподателката е заемала различни позиции в дружеството от неговото учредяване през 2017 г., като член на съвета на директорите от 16.03.2017 г. до 23.08.2018 г. (на 23.08.2018 г. е освободена като член на Съвета на директорите, като вписването на освобождаването е от 30.08.2018 г.) и изпълнителен директор от 16.03.2017 г. до 14.06.2018 г. (на 14.06.2018 г. е освободена като изпълнителен директор, като вписването на освобождаването е от 21.06.2018 г.).

В жалбата си до КЗЛД К. отбелязва, че „Индустриал Комерс Ко“ ЕАД е представило имейли, адресирани до служебната поща ползвана от нея, с адрес: [електронна поща](mailto:s.konstantinova@hyundaibg.bg) и s.konstantinova@hyundaibg.bg и получавани на нея, както по времето в което е заемала поста изпълнителен директор и член на Съвета на директорите в дружеството, така и след освобождаването ѝ от посочените позиции. Освен това, в нарушение на задълженията си по ОРЗД и ЗЗЛД, дружеството

не е закрило служебния имейл след прекратяване на съвместните им отношения.

При избирането ѝ за изпълнителен директор на дружеството, жалбоподателката сочи, че е подписала договор за представителство и управление на 17.04.2017 г., както и договор за управление от същата дата, регулиращи възложените ѝ правомощия съответно, като член на Съвета на директорите и изпълнителен директор. При освобождаването ѝ от дружеството е подписала декларация (от 18.09.2018 г.) за неразкриване на конфиденциална информация и неизвършване на конкурентна дейност, във връзка с освобождаването ѝ като изпълнителен директор и член на Съвета на директорите. За нарушение на задълженията по тази декларация се дължи неустойка в размер на 400 000 евро, като срещу задължението ѝ за неизвършване на конкурентна дейност не е предвидено заплащането на компенсация. Според жалбоподателката, дружеството неправомерно е използвало личните ѝ данни за инициране на административното производство пред КЗК срещу нея, с цел да бъде принудена да плати неустойка в значителни размери. С решение на едноличния собственик на капитала на „Индустриал Комерс Ко“ ЕАД от 23.08.2018 г., след подписване на посочената декларация, С. К. е освободена от отговорност като член на Съвета на директорите (СД) и изпълнителен директор за периода на управлението ѝ. Освобождаването ѝ от отговорност е несъвместимо с последващи претенции за нарушаване на предвидените с декларацията задължения. Жалбоподателката е освободена като член на СД на 14.06.2018 г. и от този момент достъпът ѝ до дружеството е прекратен. От 14.06.2018 г. до освобождаването ѝ от отговорност на 23.08.2018 г., „Индустриал Комерс Ко“ ЕАД е имало достатъчно време да направи ревизия на управлението ѝ, включително да провери служебната ѝ електронна поща — в отговорите си по преписката с КЗК дружеството само посочва, че паролата на електронната поща на г-жа К. е сменена, след освобождаването ѝ като член на СД и съобщенията ѝ са били пренасочени към новия изпълнителен директор.

С. К. твърди, че с цел осъществяване на възложените ѝ функции е била предоставена служебна електронна поща с адрес: [електронна поща] и [електронна поща] - първичният имейл, като и двата имейла „работят“ и [електронна поща] е пренасочен към [електронна поща]. С оглед липсата на изрична забрана, горепосочената служебна поща спорадично е била използвана и за лични цели. Представената в производството пред КЗК заповед № 002/18.04.2017 г. на члена на Съвета на директорите Ю. Ч. за забрана на ползването на служебната поща за лични цели никога не е била свеждана до знанието ѝ, като изразява съмнения, че същата е била издадена по-късно, след прекратяване на заеманите от нея функции. Също така, посочената заповед се отнасяла до служителите на дружеството, които се намират в трудово правоотношение с него, за разлика от жалбоподателката, която имала единствено мандатно правоотношение с „Индустриал Комерс Ко“ ЕАД. Служебната електронна поща е ползвана в ответното дружество „Индустриал Комерс Ко“ ЕАД от нея в периода от назначаването ѝ за изпълнителен директор и член на Съвета на директорите (16.03.2017 г.) до 27.08.2018 г., когато при опит да влезе в пощата си е констатирила, че достъпът ѝ до нея е прекратен.

В производството пред КЗК, К. е поддържала и че „Индустриал Комерс Ко“ ЕАД е признало, че паролата на електронната поща е сменена от „ай ти специалистите на дружеството“, след освобождаването ѝ като член на СД и съобщенията ѝ са били пренасочени към новия изпълнителен директор. Входящите съобщения не са били ограничени/блокирани и съобщенията, адресирани до имейл адреса, са получавани във входящата поща, респективно от новия изпълнителен директор. В нито един момент след прекратяването на отношенията ѝ с дружеството, не е информирана за закриване на служебната ѝ електронна поща. Година след освобождаването ѝ от позицията на член на Съвета на директорите, срещу нея е заведено искане за образуване на производство пред Комисията за защита на конкуренцията (КЗК/744/2019) от

„Индустириал Комерс Ко“ ЕАД. К. излага, че мотивът за инициране на производството пред КЗК, както и за извършване на нарушенията, посочени в жалбата до КЗЛД, е личен и е насочен единствено към уреждане на лични сметки и уронване на авторитета и доброто ѝ име. След напускането на жалбоподателката от дружеството „Индустириал Комерс Ко“ ЕАД и след като достъпът ѝ до служебната поща е бил прекратен, на нея са ѝ изпращани имейли, засягащи личния ѝ живот и този на семейството ѝ, които са били неправомерно съхранени и обработени от дружеството. Допълва, че според нея, неограничен кръг лица в „Индустириал Комерс Ко“ ЕАД, са имали достъп и са чели личната ѝ кореспонденция.

К. е заявила, че за събиране на информация от служебната ѝ поща, както и за използването и следенето ѝ по времето, в което е работила за дружеството и след напускането ѝ, никога не е давала съгласието си и по никакъв начин не е била уведомявана, че от страна на „Индустириал Комерс Ко“ ЕАД се събира/обработва такава информация, не са описвани цели за обработката, или условия, по които да поиска заличаването ѝ. След напускането ѝ не е била уведомявана за закриване на служебната ѝ електронна поща. Смята, че по отношение на нея, ответникът е извършвал така нареченото „профилиране“ по смисъла на т. 4 от член 4 на ОРЗД, във времето, в което е работела в дружеството и след като отношенията им вече са били прекратени. Ответникът не само не ѝ е съдействал, както изисква ОРЗД, но и умишлено я е лишил от възможността да упражни правата си по членове 15-22 от ОРЗД. Едно от основните права, гарантирани от ОРЗД е грубо и умишлено погазено - правото на изтриване на личните данни - чл. 17 ОРЗД (правото „да бъдеш забравен“).

На следващо място е направила оплакване, че „Индустириал Комерс Ко“ ЕАД е извършил няколко нарушения на една и съща разпоредба: не е уведомил жалбоподателката за това, че събира и обработва нейни лични данни, жалбоподателката не е била уведомена и не е имала възможност да се възползва от правото ѝ да поиска изтриване на личните ѝ данни, а ответникът е бил длъжен да изтрие незабавно получените лични имейли на служебната поща, както и да я закрие веднага след напускането ѝ, да протоколира тези си действия и да я уведоми за тях. Вместо това, той е пренасочил имейлите ѝ към пощата на новия изпълнителен директор - Ю. Ч., следил е пощата ѝ, анализирал е съдържанието ѝ, и след това е използвал имейлите в производството пред КЗК. Освен ОРЗД, К. е отбелязала, че с неунищожаването на данните и незакриването на пощата, ответникът грубо е нарушил и императивното изискване на член 25а от ЗЗЛД.

С. К. е посочила пред административния орган, че след 27.08.2018 г., когато е констатирала, че няма достъп до [електронна поща] и [електронна поща] или дори още от момента, от който не е имала достъп до помещенията на ответника — края на юни 2018 г., е възможно от тази поща да е водена кореспонденция, без нейно знание и съгласие, и в нарушение на правилата и разпоредбите за защита на личните данни и неприкосновеност на личната кореспонденция. Съответно, след тази дата или след края на юни 2018 г., ако са изпращани имейли от този имейл, те не са изпращани реално от нея, а от други лица, отново с цел злоупотреба с името ѝ и накърняване на нейните финансови интереси. Твърди неспазване от страна на „Индустириал Комерс Ко“ ЕАД на задълженията посочени в член 25, ал. 2 от ОРЗД. Трети лица са имали неограничен достъп и са преглеждали всеки един имейл получен на тази поща, без конкретна цел, като писмата се съхранявани неограничен период от време, вероятно и към настоящия момент. Твърди се още и неспазване от страна на „Индустириал Комерс Ко“ ЕАД на задълженията му на администратор на лични данни посочени в член 24 от ОРЗД.

На основание чл. 26 от АПК дружеството „Индустириал Комерс Ко“ ЕАД АД е уведомено, за образуването пред КЗЛД административно производство по жалбата на С. К., а на

основание чл. 34, ал. 3 от АПК, е предоставена възможност на администратора да изрази становище по жалбата. „Индустириал Комерс Ко“ ЕАД, чрез изпълнителния директор - Ю. Ч., е възразил срещу жалбата с доводи за нейната неоснователност. Не е оспорено от дружеството, че С. К. е работила за „Индустириал Комерс Ко“ ЕАД от учредяването на дружеството през 2017 г., като е заемала висши управленски позиции и е била свободна да определя начина на работа, стратегията на фирмата и нейната търговска политика. Потвърждава се също, че в качеството си на изпълнителен директор на „Индустириал Комерс Ко“ ЕАД жалбоподателката е използвала електронния адрес [електронна поща] и електронния адрес [електронна поща], които са свързани в системата. Доколкото тя се е отъждествявала с „Индустириал Комерс Ко“ ЕАД, то този имейл адрес се е превърнал в официален адрес на дружеството и се използвал не само за връзка конкретно със С. К., а и за цялостна комуникация с „Индустириал Комерс Ко“ ЕАД. Именно в тази връзка адресът [електронна поща] не е бил закрит при напускането на С. К., а е продължил да се следи от новия изпълнителен директор, с цел да няма пропуски в дейността на „Индустириал Комерс Ко“ ЕАД. След получено съобщение на електронната поща на К. от представител на Cadillac и направено проучване по предходната кореспонденция на служебния електронен адрес, „Индустириал Комерс Ко“ ЕАД е установил, че през май 2018 година, жалбоподателката е използвала доброто търговско име и активно присъствие на „Индустириал Комерс Ко“ ЕАД на пазара на автомобили в България, провела е преговори с Cadillac (дори е подписала Споразумение за конфиденциалност от името на „Индустириал Комерс Ко“ ЕАД) и когато е следвало да се започне същинската работа по дистрибутирането на автомобилите (от което „Индустириал Комерс Ко“ ЕАД да печели), тя е прехвърлила контакта към трето лице и е продължила да работи с Cadillac от името на третото лице. Името на „Индустириал Комерс Ко“ ЕАД е било използвано да привлече вниманието в началото, а същинската икономически изгодна дейност е била отклонена от жалбоподателката към друг субект. „Индустириал Комерс Ко“ ЕАД е потърсило защита на своите законни интереси чрез подаване на иск до КЗК за установяване на нарушение на правилата за конкуренция и лоялност, за да може при установяване на извършеното от жалбоподателката нарушение, дружеството да потърси и обезщетение за нанесените му вреди и за пропуснатите ползи.

„Индустириал Комерс Ко“ ЕАД отбелязва в становището до КЗЛД, че жалбоподателката сама е подписала през март 2017 г. Правилник за вътрешния трудов ред, където, в чл. 21 (задължения на работниците и служителите), т. 13 е записала следното „да използват предоставените им от работодателя служебни компютърни устройства (компютри, лаптопи и др.) и служебни имейли единствено и само във връзка с изпълнението на трудовите им задължения и да не се ползват за лични нужди“. В становището се сочи, че една от характеристиките на служебната кореспонденция е, че тя принадлежи на фирмата, а не на конкретен служител и информацията, налична в електронните писма на адрес: [електронна поща] не представлява лична кореспонденция. На горепосочения имейл адрес е получено писмо, от което дружеството е разбрало, че името му е ангажирано в бизнес, за който то няма информация. За да могат да защитят правния и икономическия си интерес, както и за да претендират успешно обезщетение за проведената противоправна конкурентна дейност, се е наложило „Индустириал Комерс Ко“ ЕАД да проследи тази кореспонденция. Уведомяването за конкретното „обработване“ е направено при условията на чл. 14, § 3 от ОРЗД.

Дружеството е изложило, че не е налице формално или каквото и да е възражение от страна на К., че не желае да бъдат обработвани нейни лични данни. По отношение на нарушено „право да бъде забравена“ е посочено, че видно и от наименованието, става дума за право на субекта, което едва след като бъде изрично упражнено от заинтересованото лице (субект), едва тогава възниква задължението на администратора да извърши заличаването на посочените от субекта данни (и то, не при всички случаи). Т. право не е упражнено от С. К.. Допълва се, че „Индустриал Комерс Ко“ ЕАД разполага с надлежно разработени механизми, които препятстват нерегламентиран достъп до лични данни както на служители, така и на клиенти на дружеството. Твърдението за позволен от дружеството достъп на неограничен брой лица до личните данни на жалбоподателката е описано като невярно и клеветническо.

От дружеството са отбелязали, че жалбоподателката е имала пълен, самостоятелен и неограничен достъп до 26 август 2018 година (датата, на която е била освободена като член на СД) до адреса: [електронна поща]. Видно от оставените на сървъръ следи К. е изтрила хиляди имейли от/до Cadillac. В периода от освобождаването ѝ като изпълнителен директор (21 юни 2018 г.) до преустановяване на достъпа ѝ до офиса и пощата /датата на освобождаването ѝ като член на Съвета на директорите/, тя е била в абсолютната възможност да заличи всички свои мейли, които са съдържали информация за личния ѝ живот, и/или които е преценила, че съдържат лични данни.

„Индустриал Комерс Ко“ ЕАД се е позовал на съображение 47 на ОРЗД, като е посочил, че у жалбоподателката следва да е било налице основателното очакване, че предвид статута ѝ в „Индустриал Комерс Ко“ ЕАД, водената от нея кореспонденция е от изключително значение за дейността на дружеството и е недопустимо с оглед неговите икономическите интереси, да бъде заличена историята, която тази кореспонденция съдържа.

Във връзка с изложеното в становището КЗЛД е изисквала от ответното дружество допълнителна информация и сведения.

В отговор с вх. № ППН-01-246#12/27.11.2020 г. от „Индустриал Комерс Ко“ ЕАД на надзорния орган е представена следната информация: 1. Относимите към спора електронни пощи са [електронна поща] и [електронна поща]; 2. Двата имейл адреса достигат до една и съща „пощенска кутия“, като адресът [електронна поща] препраща към [електронна поща]. Изходящата поща е от адрес: [електронна поща]. 3. Двата домейна към момента са собственост на „Индустриал Комерс Ко“ ЕАД, съгласно приложена справка „who is“ от регистър.бг; 4. Администраторските права за откриване и/или закриване, на електронните адреси, са притежание на „Индустриал Комерс Ко“ ЕАД; 5. Правилникът за вътрешния трудов ред (ПВТР) и нарочно подписани анекси към трудовите договори на служителите, изискват използването на служебните мейл адреси, единствено за кореспонденция при и по повод изпълнение на служебни цели и задачи; 6. Относно производството за нарушение на чл. 29 ЗЗК е образувано адм. дело № 31/2020 г. по описа на АССО.

С писмо вх. № ППН-01-246 #10/29.10.2020 г. С. К. е представила допълнителни сведения и информация по преписката. Поискала е да се приемат материалите по преписка № КЗК-511/2020 г. на Комисия за защита на конкуренцията („КЗК“), образувана от дружеството „Витоша Ауто“ ЕООД срещу нея като доказателство за незаконосъобразно събиране, обработване, използване и предоставяне на трети лица на личните ѝ данни от „Индустриал Комерс Ко“ ЕАД.

В допълнение на изложеното в жалбата, действията съставляващи нарушение се състоят и в неразрешено разкриване на личните ѝ данни, намиращи се в извадки от служебната ѝ поща съдържащи информация, както от служебен, така и от личен характер и неправомерното им предаване на трето лице - дружеството „Витоша Ауто“ ЕООД, което ги обработва противоправно и ги представя като доказателства към Искане за образуване на производство срещу С. К. до Комисията за защита на конкуренцията с вх. № КЗК-511/30.07.2020 г.

Жалбоподателката се е позовала на съдържанието на приложеното Искане до КЗК, подадено от „Витоша Ауто“ ЕООД срещу нея, и изложената в него имейл кореспонденция, разменена от нея през служебната ѝ поща с представители на дружеството Cadillac Europe GmbH, Швейцария („К.“) във времето, в което все още е заемала длъжността изпълнителен директор и член на Съвета на директорите на дружеството ответник „Индустриал Комерс Ко“ ЕАД (08.05.2017 г. — 21.06.2018 г.), а също и електронни съобщения, изпратени от представители на К. до служебната ѝ поща [електронна поща] ([електронна поща]) в периода 01.11.2018 г. — 07.01.2019 г. - след като вече е нямала достъп до този адрес. С. К. твърди, че личната ѝ кореспонденция е била предоставяна без знанието ѝ, без позволение ѝ, без да са спазени изискванията на член 21 от ОРЗД, в нарушение на чл. 6, § 1, б. „г“ и „д“ ОРЗД и без каквото и да било правно основание на третото лице „Витоша Ауто“ ЕООД, което я е обработвало, като я е профилирало и я е представило по преписката в КЗК.

Във връзка с допълнителните сведения и информация от жалбоподателката, с писмо изх. № ППН-01-246#14 /14.12.2020 г., на администратора „Витоша Ауто“ ЕАД е предоставена възможността да се запознае с исканията ѝ и да представи относими доказателства.

В отговор с вх. № ППН-01-246#18/14.01.2021 г., чрез процесуалния си представител адв. А. В., „Витоша Ауто“ ЕАД е отразило подробно взаимоотношенията си със С. К.. Изложено е, че за дружеството е налице правен интерес да потърси защита срещу вредите и компенсация за пропуснатите ползи, които е претърпяло в резултат на злонамерените действия на С. К..

За недобросъвестността на С. К., двете потърпевши дружества, едно от които е „Витоша Ауто“ ЕООД, е научило от получени електронни писма на служебния имейл адрес: [електронна поща]. По същество възраженията на „Витоша Ауто“ ЕООД по жалбата на К. не се отклоняват от тези, които са изложени от „Индустриал Комерс Ко“ ЕАД, като допълнително считат, че твърдението за нерегламентиран достъп до служебната ѝ поща (въпреки че такъв не е налице) не е от компетентността на КЗЛД по принцип, доколкото е необходимо да се посочи кое е съдържанието на кореспонденцията, което попада в материалния обхват на ОРЗД. Според „Витоша Ауто“ ЕООД, редът за защита и компенсация не е пред КЗЛД, а жалбоподателката прави опит да използва административния орган в лицето на КЗЛД за натиск и санкция.

Във връзка с изразеното становище от страна на „Индустриал К. Ко“ жалбоподателката, е представила отговор, в който посочва, че поради прекратяването на функциите на жалбоподателката в дружеството и на договора ѝ с него, е отпаднало основанието, на което лични ѝ данни са били обработвани до този момент. Данните биха могли хипотетично да продължат да бъдат обработвани само при наличие на някое от другите основания, предвидени в чл. 6, ал. 1 от Регламент (ЕС) 2016/679. При все това, към момента на прекратяването и до този момент такива други основания не съществуват.

Няма съгласие от страна на жалбоподателката по смисъла на чл. 6, ал. 1, буква „а“ от ОРЗД личните ѝ данни да продължат да бъдат използвани за целите на официална комуникация на трети лица с Дружеството. Също така, в конкретния случай легитимните интереси, описани в становището и предполагаемо преследвани от дружеството, няма как да вземат превес над правата на защита на жалбоподателката. Дори и хипотетично да се приеме, че такива легитимни интереси на Дружеството са налице, то пак би съществувало нарушение на чл. 13, § 1, буква „г“ от ОРЗД, тъй като жалбоподателката не е била своевременно информирана за тях и за тяхното използване като основание за обработване на нейни лични данни. „Легитимният интерес“ на дружеството не може да се ползва като повод, личните ѝ данни да бъдат обработвани за неограничен период от време. Съмненията на дружеството за нелоялна конкуренция са настъпили, след като електронната поща на жалбоподателката е била автоматично следена без нейно знание и съгласие, а не обратното. Събраните „доказателства“ всъщност са следствие именно на месечите нарушаване на правилата на ОРЗД от страна на „Индустриал Комерс Ко“ ЕАД. Жалбоподателката е била възпрепятствана да упражни което и да е от своите права съгласно ОРЗД, след като изобщо не е била информирана и не е знаела, че пощата ѝ се следи след нейното напускане и че по нея продължават да се получават съобщения, и че личните данни в тях се обработват от дружеството.

Във връзка с изложеното от „Индустриал Комерс Ко“ ЕАД в становищата им с вх. № ППН-01 -246 #7/17.06.2020 г. и вх. № ППН-01-246 #12/27.11.2020 г., КЗЛД е изисквала допълнителни сведения и пояснения. Същите са предоставени с писмо вх. № ППН-01-246#28/06.07.2021 г., в което изпълнителният директор на „Индустриал Комерс Ко“ ЕАД сочи, че за да се осигури приемственост в управлението, а и за защита интересите на дружеството след разкритията декември 2018 г. — януари 2019 г., двата имейл адреса са достъпни, в случай че бъде изпратена поща до тях. Не се използват за изходяща кореспонденция. Уточнява, че достъпът на К. до тези електронни адреси е бил преустановен в края на август 2018 година, когато е вписано обстоятелството за освобождаването ѝ като изпълнителен член на СД на дружеството. В сведенията се открива, че С. К. не е подписвала сама със себе си Споразумение за конфиденциалност, доколкото в качеството си на ръководител на дружеството не е сметнала за необходимо да потвърждава тези си ангажменти с подпис под нарочен документ. Също така, К. не е разпореждала сама на себе си и не се е самоуведомявала за съдържанието и разпоредбите на ПВТР.

С цел изясняване на случая от правна и фактическа страна, с писмо изх. № ППН-01-246#22/11.06.2021 г., са изискани сведения от Комисията за защита на конкуренцията (КЗК) за водените пред тях административни производства по преписки с техен № КЗК/744/2019 г. и № КЗК/511/30.07.2020 г., по които ответна страна е С. К..

В отговор с вх. № ППН-01-246 #25(20)/22.06.2021 г. от КЗК е предоставена информация, че административните преписки са изпратени на Административен съд - София област (АССО), предвид факта, че решенията по същите са обжалвани и не са влезли в сила, съответно КЗК не разполага с тях.

С цел изясняване на случая от фактическа страна, с писмо изх. № ППН-01-246#23(20)/11.06.2021 г. е изискана от „Витоша Ауто“ ЕООД относима информация и доказателства по случая. В отговор, с писма вх. № ППН-01-246#26(20)/05.07.2021 г. и вх. № ППН-01-246 #27(20)/06.07.2021 г., процесуалният представител на „Витоша Ауто“ ЕООД - адв. В., е посочила, че видно от партидата на „Витоша Ауто“ ЕООД публикувана

в Търговския регистър, С. К. е била съдружник във „Витоша Ауто“ ЕООД до април 2016 г., а до периода август-септември 2018 г. е била акционер в търговските дружества с чуждестранно участие („Инд Ауто Труп Лтд.“ и „В. Ауто (К.) Лтд.“), които последователно са били собственици на капитала на „Витоша Ауто“ ЕООД.

Във връзка с изложеното от „Витоша Ауто“ ЕООД, в писмо-становище с вх. № ППН-01-246#18(20)/14.01.2021 г., с писмо вх. № ППН-01-246#29(20)/06.07.2021 г., жалбоподателката К. прави възражения, че законодателството за защита на личните данни се тълкува неправилно и превратно. Същата твърди, че ОРЗД не предоставя възможност лични данни, събирани за определени цели, след това да се използват за съвсем други цели, без последният да е бил информиран за това и без да е дал своето съгласие. Използването на личните данни за конкретни и изрично указани на субекта цели е основен принцип, залегнал в чл. 5 от ОРЗД и след това доразвит в чл. 13 и чл. 14 от ОРЗД, като не е от значение дали администраторът действително е констатирал „недобросъвестно“ поведение или не. Ответните дружества („Индустриал Комерс Ко“ ЕАД и „Витоша Ауто“ ЕООД) не са свързани лица. Не е ясно на какво основание се претендира тази „свързаност“, а дори да има такава, тя не предпоставя свободно предаване и размяна на лични данни между „свързани“ лица. Всеки администратор на лични данни има отделна регистрация в КЗЛД и носи отделна отговорност за законосъобразното обработване на лични данни. Няма груповая регистрация и груповая отговорност нито на „свързани лица“, нито на „икономическа група“.

КЗЛД е изисквала информация от НАП дали за лицето С. К. са подадени уведомления по чл. 62, ал. 5 от КТ от „Витоша Ауто“ ЕООД, като с писмо вх. № ППН-01-246#61(20)/13.06.2023 г. от НАП е установено, че не са подавани такива уведомления.

С решение от проведено на 08.02.2023 г. заседание на КЗЛД жалбата е приета за допустима и е насрочена за разглеждане, като са проведени открити заседания на 17.05.2023 г., 15.06.2023 г., 18.10.2023 г., 24.01.2024 г., 03.04.2024 г., 31.07.2024 г., за които страните са надлежно уведомени. В процеса на разглеждането на жалбата по същество са искани и съответно предоставяни от страните допълнителни сведения и доказателства, обсъдена е относима към спора техническа експертиза от гражданско дело между страните.

Оспореното решение е прието с протокол № 42 от 23.10.2024 г., като е предвиден срок за изготвяне на решението до 25.11.2024 г. Видно от представените доказателства по делото, оспореният акт е изготвен на 12.12.2024 г.

С обжалвания акт жалбата на С. К. с вх. № ППН-01-246/03.04.2020 г., допълнена с писмо вх. № ППН-01-246 #10/29.10.2020 г., е оставена без уважение като неоснователна по отношение на „Витоша Ауто“ ЕООД, обявена е за основателна спрямо „Индустриал Комерс Ко“ ЕАД. За допуснато нарушение на чл. 5, § 1. б. „а“, предложение първо (принципът на законосъобразност) и б. „б“(принципът на ограничение на целите) от ОРЗД и на основание чл. 58, § 2, буква „и“ във връзка с чл. 83, § 5, буква „а“ от Регламент (ЕС) 2016/679 на „Индустриал Комерс Ко“ ЕАД е наложено административно наказание - имуществена санкция в размер на 5 000 лв., а за допуснато нарушение на чл. 5, § 1, буква „а“, предложение второ и трето (принципът на добросъвестност и прозрачност) и за нарушение на чл. 5, § 2 (принципът за отчетност) от ОРЗД и на основание чл. 58, § 2, буква „и“ във връзка с чл. 83, § 5, буква „а“ от Регламент (ЕС) 2016/679 на дружеството е наложено и административно наказание - имуществена санкция в размер на 15 000 лв.

По отношение на ответника „Индустириал Комерс Ко“ ЕАД КЗЛД е извършил преценка на основанията за законосъобразно обработване на лични данни, посочени в чл. 6, § 1, б. „а“ – „е“ от ОРЗД, както и посочените в ОРЗД принципи при законосъобразното обработване на лични данни. Прието е, че твърденията за незаконосъобразно обработване на личните данни на жалбоподателката, в хипотезата на предоставянето им от „Индустириал Комерс Ко“ ЕАД на КЗК, са неоснователни, тъй като всяко лице може да търси защита по правов ред пред компетентните органи, и предоставянето на данните на КЗК попада в хипотезата на буква „е“ от чл. 6, § 1 ОРЗД. Посочено е, че К. е била в договорни отношения с дружеството, като същата е изпълнявана длъжността изпълнителен директор и член на СД. С оглед поетия от нея ангажимент на 18.09.2018 г. да не разкрива конфиденциална информация, станала й известна, докато е била в договорни отношения с „Индустириал Комерс Ко“ ЕАД, са предвидени компенсации и неустойки за неизпълнението им. КЗЛД е отчел, че това е достатъчно основание, допускащо преимуществен интерес за дружеството, да предостави намиращата се при него информация, събрана в периода, в който са съществували правоотношения между страните, а и след това, в т. ч. и от сървърите на дружеството, в частност служебната електронна поща на К., за да обезпечи иска си пред КЗК.

Въпреки това, КЗЛД е приела, че действията на дружеството са в нарушение на принципа по чл. 5, § 1, буква „а“ от ОРЗД за добросъвестност и прозрачност, тъй като служебната поща на К. не е била закрыта след прекратяването на правоотношението между нея и „Индустириал Комерс Ко“ ЕАД. Освен изложеното К. не е била информирана от дружеството, че данните ѝ все още се съхраняват и обработват от дружеството, за какви цели и за какъв срок. Поради това административният орган е приел, че не е налице преимуществен за администратора легитимен интерес, доколкото субектът на данни не може по времето и в контекста на събирането на данни основателно да очаква, че може да се осъществява обработване на лични данни. Подчертава се, че основателните очаквания на субекта на данни относно обработването на данни от служебната поща са относими само към периода в който са налични правоотношения между страните, но не и след това, като за събирането, преглеждането, съхранението и предоставянето на трети страни на данни постъпили на служебната поща след 14.06.2018 г. дружеството не може да се позовава на легитимен интерес като основание за обработването, доколкото същият не е преимуществен пред интереса на засегнатото лице. Органът приема, че в случая става въпрос за профилиране по смисъла на ОРЗД.

В акта е посочено, че принципът на прозрачност и добросъвестност е доразвит и в чл. 13 и 14 от ОРЗД, като задължават администратора в момента на получаване на данните да предостави на субекта на данни информация за целите на обработването, за което личните данни са предназначени, срока, за който ще се съхраняват и информация за обработването на данни за цел различна от тази, за която са събрани данните. В конкретния случай С. К. не е информирана за целите, за които данните се събират, сроковете за съхранение, както и за допълнителното им обработване, включително предоставянето им на трети лица - „Витоша Ауто“ ЕООД. Няма данни по преписката субектът на данни да разполага с тази информация, още по-малко за събиране на данните след прекратяване на отношенията, предвид което е прието, че дерогацията по чл. 13, ал. 4 от ОРЗД и чл. 14, ал. 5 от ОРЗД е неприложима.

КЗЛД е приела, че освен за легитимната цел - образуване пред КЗК на производство срещу С. К. за защита на интереса на дружеството, личните данни на К. са използвани от

„Индустириал Комерс“ ЕАД и за друга цел - предоставянето им на друго дружество „Витоша Ауто“ ЕООД, т.е. данните са обработени по-нататък по начин и за цел несъвместима с тази, за която са събрани.

В оспорения административен акт е посочено, че дори и да се приеме становището, че дружествата са част от обща „икономическа група“, то същите са отделни администратори по смисъла на чл. 4, § 7 от ОРЗД и предаването на „Витоша Ауто“ ЕООД представлява предоставяне на личните данни на трето лице, което от своя страна е нарушение на чл. 5, § 1, б. „б“ от ОРЗД принципа на „ограничение на целите“. Споделят се и твърденията на жалбоподателката за извършено от администратора „Индустириал Комерс Ко“ ЕАД нарушение на принципното му задължение по чл. 5, § 2 (принципа за отчетност), доразвито в чл. 24 от ОРЗД, да въведе подходящи технически и организационни мерки, за да гарантира и да е в състояние да докаже, че обработването се извършва в съответствие с Регламента.

В оспорения административен акт е прието за частично основателно твърдението на жалбоподателката за извършено профилиране на личните ѝ данни, като приема, че профилирането на кореспонденцията получена на служебната електронната поща след прекратяване на правоотношението между К. и „Индустириал Комерс Ко“ ЕАД е неоснователно, доколкото субектът на данни има право да не бъде обект на решение, основаващо се единствено на автоматизирано обработване, включващо профилиране, което поражда правни последици за субекта на данни, а не са и налице изключенията посочени в чл. 22, § 2 от ОРЗД, допускащи профилиране в периода след прекратяването на правоотношението между страните.

Комисията е отхвърлила като неоснователно твърдението на жалбоподателката за нарушение на чл. 25а от ЗЗЛД, тъй като посочената разпоредба е в сила от 02.03.2019 г., следователно намира приложение по отношение на извършваното след тази дата действия по обработване на данни.

По отношение на ответника в производството пред КЗЛД - „Витоша Ауто“ ЕООД, административният орган е преценил основанията за законосъобразно обработване на лични данни, посочени в чл. 6, § 1, б. „а“ – „е“ от ОРЗД, както и посочените в ОРЗД принципи за законосъобразното обработване на лични данни. КЗЛД е констатирала, че „Витоша Ауто“ ЕООД е дружество, което от 2008 г. до 2019 г. осъществява дейност като основен вносител и официален търговски представител на японската премиум марка Infiniti (марка на Nissan International S. A.) в България, съгласно договор за дистрибуция от 20.08.2008 г., сключен между Nissan International S. A. (с търговско наименование Infiniti Europe), Швейцария, и „Витоша Ауто“ ЕООД. Дружеството предлага също и услуги по сервизната поддръжка на автомобилите и продажба на резервни части за автомобили Infiniti, а също е и оторизиран за сервизно обслужване на автомобили от марката Nissan. Административният орган е установил, че при учредяването на „Витоша Ауто“ ЕООД през 2008 г. г-жа К. е била съдружник, а по данни от КЗК същата е акционер от създаването на дружеството през 2008 г. до 2016 г. и впоследствие е съдружник в едноличния собственик на капитала. За безспорно е прието от комисията обстоятелството, че с искане вх. № КЗК-511/20.07.2020 г. „Витоша Ауто“ ЕООД обработва в хипотезата на предоставяне на КЗК индивидуализираща информация за С. К., съдържаща се в имейли извлечени от служебната електронна поща, предоставена от „Индустириал Комерс Ко“ ЕАД и ползвана от жалбоподателката [електронна поща] и [\[електронна поща\]](#), обхващащи периода от 01.11.2017 г. до 07.01.2019 г., за да докаже

твърденията си пред регулатора. Установено е също, че с решение № 1020/17.12.2020 г. КЗК е наложила глоба в размер на 25 000 лева на С. К. за извършено нарушение по чл. 2, ал. 1, т. 4 във връзка с чл. 29 от ЗЗК.

Отразени са фактите, че предоставените извлечения от служебната електронна поща на жалбоподателката не са изискани от компетентен орган, както и че няма споразумение между „Витоша Ауто“ ЕООД и „Индустриал Комерс Ко“ ЕООД за обработване на личните данни като съвместни администратори, каквито доводи са наведени в производството. Въпреки това, с оглед доказателствата по казуса, КЗЛД е приел, че в този случай е приложима хипотезата на чл. 6, § 1, буква „е“ от ОРЗД - преимуществен легитимен интерес на администратора „Витоша Ауто“ ЕООД за защита на правата му пред компетентен орган - КЗК в производство по ЗЗК. Изложено е, че легитимен интерес е налице при обработване на лични данни за защита на правата на администратора по съдебен или несъдебен ред, например при подаване на иск за неизпълнение на договор или за търсене на отговорност за причинени вреди, като тези права са преимуществени пред правата на субекта на данни. Като краен извод за неоснователността на жалбата на К. срещу „Витоша Ауто“ ЕООД е прието, че с оглед обстоятелството, че условията за законосъобразност на обработването на лични данни са алтернативно, а не кумулативно посочени в чл. 6, § 1 от ОРЗД, обработването на лични данни от страна на дружеството е законосъобразно в условията на преимуществен легитимен интерес на администратора, като съгласието на субекта на данни, е ирелевантно.

За изясняване на спора от фактическа страна, съдът е изслушал и приел компютърно-техническа експертиза. От заключението на вещото лице се установява, че:

1. Домейна hundai.bg е бил активиран на 20.07.2016 г. и към момента се използва от „Индустриал Комерс Ко“ ЕАД. Домейна hundai.bg е бил активиран като домейн на 30.04.2008 г. и към момента се използва от „Индустриал Комерс Ко“ ЕАД. Същото дружество е собственик на електронни пощенски кутии [електронна поща] и [електронна поща]. Посоченото дружество не е предоставял официални правила за достъп до електронни пощенски кутии [електронна поща] и [електронна поща], но съгласно протоколиран разпит на назначено от съда вещо лице от 22.10.2021 г. при осигурен дистанционен достъп се установява, че: има възможност за четене на електронни писма в електронните пощенски кутии [електронна поща] и [електронна поща] (и преди отнемане на достъп на С. К. до тях); има възможност за изпращане на електронни писма от електронни пощенски кутии [електронна поща] и [електронна поща] и след отнемане на достъпа на С. К. до горецитираните пощенски кутии.

2. В папките на делото няма представен документ, който да документира закриването на електронни пощенски кутии [електронна поща] и [електронна поща]. Електронен пощенски адрес [електронна поща] не е закрит, а е настроен от системния администратор на мейл сървъра при получено електронно писмо на адрес [електронна поща] автоматично да уведомява изпращача му как може да се свърже с фирма „Индустриал Комерс Ко“ ЕАД на електронен адрес [електронна поща]. Фирма „Индустриал Комерс Ко“ ЕАД не е предоставял официален документ за действията по закриването на електронни пощенски кутии [електронна поща] и [електронна поща]. В делото има две изявления на фирма „Индустриал Комерс Ко“ ЕАД, че е собственик на електронни пощенски кутии [електронна поща] и [електронна поща]: (1) На 03.04.2024 г. (протокол от последно заседание на КЗЛД), че електронни пощенски кутии [електронна поща] и [електронна поща] не се ползват и са закрити през 2019 година, с неуточнена

дата и при липса на документ, удостоверяващ закриване; (2) Изявление на фирма „Индустиал Комерс Ко“ ЕАД, че към 06.07.2021 г. електронните пощенски кутии не са закрити и са достъпни. Това налага извода, че поне до 06.07.2021 г. електронните пощенски кутии [\[електронна поща\]](#) и [\[електронна поща\]](#) са били достъпни и са могли да бъдат използвани за цели, определени и регулирани вътрешно единствено от собственика им. Наличието на отговор по делото от [\[електронна поща\]](#) ([\[електронна поща\]](#)) към [\[електронна поща\]](#) от 09.04.2024 г. индикира за незакриване на пощенските кутии към 09.04.2024 г.

Контролът върху активността на електронните пощенски кутии е изцяло във владението и контрола на собственика им, установено и налично по делото още с Протокол от 22.10.2021 г., коментиран по-горе, където има установяване на три факта:

(1) Прекратяване на достъпа на С. К. до електронни пощенски кутии [\[електронна поща\]](#) и [\[електронна поща\]](#);

(2) Достъп чрез администраторска помощ до тези електронни пощенски кутии (и възможност за четене) и преди дата на отнемане на достъпа на С. К.;

(3) Както и изпращане на електронни писма от [\[електронна поща\]](#) и [\[електронна поща\]](#) след датата на отнемане на достъпа на С. К..

3. Ако С. К. не разполага с достъп до електронните пощенски кутии [\[електронна поща\]](#) и [\[електронна поща\]](#), то няма как тя да получи и/или отговори на електронни писма, изпратени до електронните пощенски кутии [\[електронна поща\]](#) и [\[електронна поща\]](#) от електронните пощенски кутии [\[електронна поща\]](#) и [\[електронна поща\]](#). Контролът за достъп, четене и изпращане на електронни писма от [\[електронна поща\]](#) и [\[електронна поща\]](#) изцяло зависи от решенията, които ще предприеме собственикът на електронните пощенски кутии [\[електронна поща\]](#) и [\[електронна поща\]](#). Кореспонденцията електронните пощенски кутии [\[електронна поща\]](#) и [\[електронна поща\]](#) е инициентирана и е под контрол на собственика на електронните пощенски кутии.

4. Наличие на обменена кореспонденция е налице от и до [\[електронна поща\]](#) и [\[електронна поща\]](#) в период с начална дата 09.05.2018 г. до крайна дата 08.05.2019 г.

5. С оглед факта, че кореспонденцията е за периода 2018 г. – 2020 г., а това е повече от 5 години преди извършване на експертизата, боравещият с нея „Индустиал Комерс Ко“ ЕАД е имал възможност да прави изменения на настройките на сървъра в зависимост от конкретни нужди във времето, включително триене, архивиране, преместване на масиви и изменения на настройки на логове, поради което не може да се даде еднозначен отговор на въпроса колко ползватели на електронна поща с окончание @hyundai.bg и/или @hyundaibg.bg, различни от електронните пощенски кутии [\[електронна поща\]](#) и [\[електронна поща\]](#) са писали до адресати с окончание @cadillac.com в периода 01.01.2018 г. – 31.12.2020 г.

6. Видно от датата на стартиране на домейн vauto.bg ползването на електронни пощенски кутии с окончание @vauto.bg е възможно най-рано едва от 01.07.2019 година, тъй като това е датата, на която фирма „Витоша Ауто“ ЕООД е заплатило и получило право за ползване на домейна. Няма данни за запазени други домейни от фирма „Витоша Ауто“ ЕООД за предходни периоди.

По делото е изслушана и свидетелката М. К., която е на трудов договор в „Индустиал Комерс Ко“ ЕАД. Същата излага, че извършва логистична дейност на всички фирми в групата, но основните са „Индустиал Комерс Ко“ ЕАД и „Витоша Ауто“

ЕООД. Заявява, че след напускането на К. е възникнало съмнение, че не се предават всички контакти с контрагенти, с клиенти, извън нейните функции. Освен това след напускането на жалбоподателката е имало оперативка, на която е съобщено, че служебният имейл на К. ще остане да работи известно време, тъй като е имало кореспонденция с клиенти, която не е входирана през общата поща. Целта на запазването на имейла е била да се прецени дали не се дължи нещо към някой контрагент, дали няма поети обещания, поети ангажименти към някои клиенти. Свидетелката е обяснила, че не само този имейл е продължавал да работи след напускане на лицето, което го ползва, имало е и други длъжности, които комуникират с клиенти и след напускане на съответния служител остават да функционират известно време, насочени са към колега, който да поеме и довърши поетите ангажименти. Дава пример с длъжността „приемчик-сервиз“, при търговците, за да могат да се довършат неговите сделки. Съобщава, че това действие е описано в документацията на политиката за защита на личните данни във фирмите и е обичаен начин на процедиране. Посочва, че тези политики са различни за всяко дружество. Свидетелката обяснява, че не знае за колко време остават действащи тези служебни пощи, но се касае само за входяща кореспонденция.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Настоящият състав счита, че жалбата на „Индустриал Комерс Ко“ ЕАД е недопустима в частта, с която се оспорва решението на КЗЛД, касаещо неоснователността на жалбата срещу „Витоша Ауто“ ЕООД. „Индустриал Комерс Ко“ ЕАД няма правен интерес да оспорва решението на КЗЛД, в частта, с която е оставена без уважение като неоснователна жалба № ППН-01-246/03.04.2020 г. по отношение на „Витоша Ауто“ ЕООД, тъй като решението не създава за дружеството права или задължения, нито непосредствено засяга негови права, свободи или законни интереси. Тъй като е налице хипотезата на чл. 159, т. 4 от АПК, в посочената част жалбата се явява недопустима и следва да бъде оставена без разглеждане, а производството по делото да се прекрати частично.

В останалата част жалбата е подадена в срока по чл. 149 от АПК и срещу подлежащ на оспорване административен акт, от активно легитимирано да оспори приетата за основателна жалба срещу „Индустриал Комерс Ко“ ЕАД лице и наложените на дружеството административни наказания.

Жалбата на С. К. срещу решението на КЗЛД в частта, с която е оставена без уважение като неоснователна жалба № ППН-01-246/03.04.2020 г. по отношение на „Витоша Ауто“ ЕООД, е подадена в срок по чл. 149 от АПК, срещу подлежащ на оспорване административен акт, от активно легитимирано лице, поради което е процесуално допустима.

При преценката за законосъобразност на административния акт и наличието на основанията по чл. 146 от АПК, за които съдът следи служебно по аргумент от чл. 168 от АПК, настоящия състав приема, че решението е постановено от компетентен орган в установената от закона форма. Обжалваното решение е издадено от колективен орган по чл. 10, ал. 1 от ЗЗЛД във връзка с чл. 57, § 1, букв. „е“ от ОРЗД и в пределите на неговата власт по чл. 58, § 2 от ОРЗД. Административният акт е издаден след разглеждане на жалбата по същество в открито заседание съгласно чл. 9, ал. 4 от ЗЗЛД и след конституиране и призоваване на страните, приемане на техните становища, като

решението е взето с мнозинство от общия брой на членовете на административния орган (чл. 9, ал. 3 от ЗЗЛД), поради което решението е валидно. В тази връзка не е налице отменителното основание по чл. 146, т. 1 от АПК.

Оспореното решение на КЗЛД е издадено в предписаната от закона писмена форма и в съответствие с предвиденото в чл. 59, ал. 2 от АПК съдържание за издаване на административен акт. Следователно, не е налице и отменителното основание по чл. 146, т. 2 от АПК.

Жалбата на „Индустириал Комерс Ко“ ЕАД е неоснователна по следните съображения:

Комисията като административен орган е длъжна в изпълнение на принципа за служебното начало (чл. 9 от АПК) да установи всички относими към случая обстоятелства, включително като събира всички необходими доказателства и когато няма искане от заинтересованите лица, също така трябва да осъществява и процесуално съдействие на страните за законосъобразно и справедливо решаване на въпроса - предмет на производството. В настоящия случай тези задължения са изпълнени. КЗЛД е дала възможност на страните да предоставят писмени становища съгласно разпоредбата на чл. 34, ал. 3 във вр. с чл. 36, ал. 2 от АПК. Органът е предприел всички възможни действия за установяване на относимите обстоятелства, проведени са множество заседания, фактичската обстановка по случая е изследвана внимателно и съобразена правилно. КЗЛД е предоставяла възможност на страните активно да участват в производството, като е информирала страните за всички становища и представени по преписката доказателства. Изключение правят констатациите относно времето на закриването на служебната поща на С. К., които не са правилно преценени от КЗЛД. Това не променя изхода на спора, но е необходимо да се отбележи за пълнота и прецизност при изследването на фактите. От гореизложеното става ясно, че възражението на дружеството жалбоподател относно нарушение на административнопроизводствените правила е неоснователно, такива от КЗЛД не са допуснати.

Според определението на чл. 6, ал. 1 от ЗЗЛД Комисията за защита на личните данни, е независим надзорен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на техните лични данни и при осъществяването на достъпа до тези данни, както и контрола по спазването на Регламент /ЕС/ 2016/679 и на този закон. Комисията изпълнява задачите по чл. 57 от Регламент (ЕС) 2016/679 /чл. 10, ал. 1 от ЗЗЛД/ и упражнявайки предоставените ѝ от закона правомощия посочени в чл. 10, ал. 2 от ЗЗЛД. Регламент /ЕС/ 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО /Общ регламент относно защитата на данните, ОРЗД/ се прилага от 25 май 2018 година, задължителен е в своята цялост и се прилага пряко във всички държави членки /чл. 99 от Регламента/. Предвид изложеното, при преценката на жалбата КЗЛД правилно я е съпоставила с изискванията, предвидени в ОРЗД, действащи към периода на проверката. Жалбата правилно е приета за допустима, доколкото същата е подадена в двугодишния срок от извършване на нарушението (относно ответника „Индустириал Комерс Ко“ ЕАД - С. К. е напуснала в края на юни 2018 г., а жалбата е подадена през април 2020 г.; относно ответника „Витоша Ауто“ ЕООД – искането за предоставяне на имейлите с кореспонденция между С. К. и представител на К., е предявено от управителя на „Витоша Ауто“ ЕООД на 14.02.2019 г., а жалбата срещу дружеството пред

КЗЛД е подадена на 29.10.2020 г.).

Когато Комисията е сезирана с жалба от физическо лице, което твърди, че са нарушени правата му по ЗЗЛД, тя се произнася, съгласно чл. 38, ал. 3 от ЗЗЛД с решение, като може да приложи мерките по чл. 58, параграф 2, букви "а" – "з" и "й" от Регламент /ЕС/ 2016/679 или по чл. 80, ал. 1, т. 3, 4 и 5 и в допълнение към тези мерки или вместо тях да наложи административно наказание в съответствие с чл. 83 от Регламент /ЕС/ 2016/679, както и по глава девета.

Страните не спорят, че „Индустириал Комерс Ко“ ЕАД и „Витоша Ауто“ ЕООД са администратори на лични данни по смисъла на чл. 4, т. 7 от Регламента. Спорно е дали дейността по обработване на данните се извършва съвместно от тях. Съгласно чл. 4, т. 1 от Регламента: "лични данни" е всяка информация, свързана с идентифицирано физическо лице или физическо лице, което може да бъде идентифицирано ("субект на данни"); физическо лице, което може да бъде идентифицирано, е лице, което може да бъде идентифицирано, пряко или непряко, по-специално чрез идентификатор като име, идентификационен номер, данни за местонахождение, онлайн идентификатор или по един или повече признаци, специфични за физическата, физиологичната, генетичната, психическата, умствената, икономическата, културната или социална идентичност на това физическо лице. Безспорно е, че С. К. е индивидуализирана чрез фамилия (s.konstantinova), но пред КЗК „Индустириал Комерс Ко“ ЕАД е предоставило име, ЕГН, адрес и данни от документи за самоличност, както и съдържание на имейли, извлечени от служебната електронна поща, която жалбоподателката е ползвала (01.11.2017 г. – 07.01.2019 г., като следва да се отбележи, че към 26.08.2018 г., К. не е имала достъп до тази поща.).

С оглед представените по делото доказателства и отделните регистрации на дружествата в КЗЛД става ясно, че всяко от тях обработва лични данни и респективно носи отговорност за законосъобразността на тази обработка самостоятелно. Според чл. 4, т. 2 от ОРЗД "Обработване" означава всяка операция или съвкупност от операции, извършвана с лични данни или набор от лични данни чрез автоматични или други средства като събиране, записване, организиране, структуриране, съхранение, адаптиране или промяна, извличане, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване или друг начин, по който данните стават достъпни, подреждане или комбиниране, ограничаване, изтриване или унищожаване. Съгласно чл. 4, т. 4 от ОРЗД „Профилиране“ означава всяка форма на автоматизирано обработване на лични данни, изразяващо се в използването на лични данни за оценяване на определени лични аспекти, свързани с физическо лице, и по-конкретно за анализиране или прогнозиране на аспекти, отнасящи се до изпълнението на професионалните задължения на това физическо лице, неговото икономическо състояние, здраве, лични предпочитания, интереси, надеждност, поведение, местоположение или движение. Предвид цитираните разпоредби правилно органът е приел, че обработената от дружествата информация на С. К. представлява лични данни по смисъла на ОРЗД, както и че данните са обработени от „Индустириал Комерс Ко“ ЕАД при условията на профилиране. Въпреки че целта на използването на съобщенията, съхранявани в служебната поща на К. са използване пред КЗК за защита правата на дружеството от нелоялна конкуренция, цялата входяща кореспонденция, вкл. и лична, е била обект на преглед от новия управител на дружеството. Макар обстоятелството, че служебният имейл е използван за лична кореспонденция да е изцяло отговорност на К., безспорно е,

че входящите имейли от лично естество, е имало възможност да бъдат прочетени и да бъдат обработвани за оценяването или профилиране по смисъла на чл. 4, т. 4 от ОРЗД. Възражението на „Индустириал Комерс Ко“ ЕАД относно нарушаването на материалния закон при постановяването на оспореното решение е неоснователно. Твърденията на дружеството жалбоподател, че личните данни на С. К. са били обработвани добросъвестно, законосъобразно и с предварително определена цел, не могат да бъдат възприети от настоящия състав. От събраните по делото доказателства, допълнително подкрепени от заключението на вещното лице по проведената СТЕ, категорично се установява, че личните данни на К. са били използвани не само за да бъде защитен правният интерес на дружеството. „Индустириал Комерс Ко“ ЕАД е извършило нарушения на ОРЗД, като не е закрило пощенските кутии на К. (до настоящия момент не са представени данни за закриването на пощенските кутии, а и същото е констатирано в експертизата – стр. 757 от делото), обработвало е личните ѝ данни в условията на профилиране, като нито е искано разрешение от нея, нито е била уведомена за обработването, нарушени са принципите при обработката на личните данни.

Регламент (ЕС) 2016/679 въвежда седем основни принципа, които следва да бъдат спазвани, през целия жизнен цикъл на личните данни - от тяхното създаване до тяхното унищожаване, които съответно се съдържат в чл. 5 от регламента: 1. принцип на законосъобразност, добросъвестност и прозрачност /§ 1, б. "а"/; 2. ограничаване на целите /§ 1, б. "б"/; 3. свеждане на данните до минимум /§ 1, б. "в"/; 4. точност /§ 1, б. "г"/; 5. ограничение на съхранението /§ 1, б. "д"/; 6. цялостност и поверителност /§ 1, б. "е"/ и 7. отчетност /чл. 5, § 2/. Принципите следва да бъдат спазвани кумулативно, поради което нарушението, на който и да е от тях е основание за носенето на отговорност.

Елементът на законосъобразност сочи най-общо, че обработването трябва да е в съответствие със закона, като в контекста на защитата на личните данни този елемент от първия принцип изисква преди всичко наличието на правно основание за обработване на данните по смисъла на чл. 6 и чл. 9 от ОРЗД, т. е. обработването ще бъде законосъобразно само в случаите, когато е налице поне едно от разписаните в чл. 6, § 1 и в чл. 9, § 2 и 4 хипотези или условия за допустимост. От своя страна последните са алтернативни, което означава, че за да е налице валидно правно основание за обработване, е достатъчно да бъде приложена само една от тях. Добросъвестността и прозрачността, като елементи от първия принцип са взаимно свързани, като и двата са дължими по отношение субекта на данни и изискват от администратора, данните да бъдат обработвани честно и открито. Добросъвестността предполага коректно поведение от страна на администратора и полагане на дължимата грижа от негова страна, за да бъдат обработвани данните правилно и правомерно, при спазване изискванията на закона и на добрите нрави, както и съобразно очакванията на субекта на данните. Изискването за прозрачност е свързано пряко с изграждането на доверие у физическите лица по отношение процесите за обработване на данните от страна на администратора, т. е. този елемент от първия принцип предполага комуникация със субектите във връзка с операциите по обработване да бъде разбираема.

Предотвратяване на безконтролното обработване на данните предполага целите, за които те се обработват да бъдат дефинирани преди да започне процеса по тяхното събиране и именно в това се състои втория въведен принцип – ограничаване на целите. Дефинирането на целта като цяло се явява съществено, тъй като именно тя е определяща за вида на операциите по обработване на данните и естеството на данните,

които ще се обработват.

Съдът приема, че всяка отделна цел, за която се обработват личните данни следва да почива поне на едно правно основание от изброените в чл. 6, § 1 и в чл. 9, § 2 и 4 от ОРЗД, като това не отменя задължението на администратора да обработва данните в съответствие с принципите, заложиени в чл. 5 от същия регламент.

Материалнозаконосъобразни са изводите на КЗЛД, че макар и да е налице легален интерес по смисъла на чл. 6, § 1, б. „е“ от ОРЗД за „Индустириал Комерс Ко“ ЕАД, относно упражняване правото си на защита пред КЗК, същото е използвало данните на К. и с друга цел – да ги предостави на „Витоша Ауто“ ЕООД. Това предоставяне е извършено в противоречие с чл. 14, ал. 4 от ОРЗД, който регламентира, че когато администраторът възнамерява да обработва личните данни по-нататък за цел, различна от тази, за която са събрани, той предоставя на субекта на данните преди това по-нататъшно обработване информация за тази друга цел и всякаква друга необходима информация, както е посочено в параграф 2. Няма данни по делото, а и твърдения от дружеството, че С. К. е уведомена за предоставяне на данните ѝ на трето лице. За това действие тя е уведомена след образуване на преписка по иск на „Витоша Ауто“ ЕООД пред КЗК, в качеството ѝ на ответник.

С оглед горното, предоставянето на имейлите от служебните пощи на К., съдържащи кореспонденция с представител на К. на „Витоша Ауто“ ЕООД, представлява нарушение на чл. 5, б. „а“, доколкото е нарушен принципът на законосъобразност на обработване на личните данни – използвани са за различни от легитимните цели (производството пред КЗК) и б. „б“ от ОРЗД, който предвижда, че личните данни се събират за конкретни, изрично указани и легитимни цели и не се обработват по-нататък по начин, несъвместим с тези цели. По делото не се установи, че е налице т.нар. свързаност между двете дружества, като в тази връзка не се кредитират и показанията на свидетелката, доколкото същата е в трудови правоотношения с „Индустириал Комерс Ко“ ЕАД.

Освен всичко изложено, от назначената по делото експертиза се установява, че към настоящия момент пощите [електронна поща] и [\[електронна поща\]](#) все още не са закрити, доколкото вещото лице е констатирало, че при изпращане на съобщение до [електронна поща] се връща автоматичен отговор, че за връзка с „Индустириал Комерс Ко“ ЕАД, следва да се изпрати имейл на [\[електронна поща\]](#). Това показва, че имейлът е настроен от системния администратор да връща автоматичен отговор, но не и че при намерение от страна на собственика му - „Индустириал Комерс Ко“ ЕАД, същият не може да бъде преглеждан, обработван и използван.

В тази връзка, изложените от свидетелката обяснения, че е обичайна практика на дружеството за известен период да запазва действащи служебните пощи на служителите, които не работят вече в дружеството, не се подкрепя от доказателствата по делото. Период от 2018 г. до 2025 г. е необосновано дълъг и не кореспондира с целите, за които са обработвани данните, постъпващи в тези имейли, било то и легитимните такива, за които се твърди в жалбата на „Индустириал Комерс Ко“ ЕАД. В подкрепа на изложеното е и липсата на действащи правила към момента на напускането на К., които да регламентират временно запазване на служебните пощи на конкретни служители от дружеството. Представените от „Индустириал Комерс Ко“ ЕАД правила не са годно доказателство и правилно не са ценени от административния орган, доколкото е налице разминаване между датите, за които се твърди, че са били издадени.

Всичко изложено води до извода, че с тези действия „Индустириал Комерс Ко“ ЕАД е нарушил принципа за добросъвестност и прозрачност по чл. 5, § 1, б. „а“ от ОРЗД, регламентиращ, че личните данни са обработвани добросъвестно и по прозрачен начин по отношение на субекта на данните.

В чл. 24 от ОРЗД са предвидени отговорностите на администратора. Разписано е следното: 1. Като взема предвид естеството, обхвата, контекста и целите на обработването, както и рисковете с различна вероятност и тежест за правата и свободите на физическите лица, администраторът въвежда подходящи технически и организационни мерки, за да гарантира и да е в състояние да докаже, че обработването се извършва в съответствие с настоящия регламент. Тези мерки се преразглеждат и при необходимост се актуализират. 2. Когато това е пропорционално на дейностите по обработване, посочените в параграф 1 мерки включват прилагане от страна на администратора на подходящи политики за защита на данните. 3. Придържането към одобрени кодекси за поведение, посочени в член 40 или одобрени механизми за сертифициране, посочени в член 42 може да се използва като елемент за доказване на спазването на задълженията на администратора. Тази норма е свързана с принципа за отчетност, като съгласно чл. 5, § 2 от ОРЗД в тежест на администратора е да докаже, че същият е спазен. Както беше посочено не са налице писмени доказателства за въвеждане на правила за защита на личните данни, които да са били действащи към прекратяване на правоотношенията между „Индустириал Комерс Ко“ ЕАД и С. К.. Правилно представените пред КЗЛД документи, издадени въз основа на заповед № 074/03.07.2018 г. не са кредитирани от КЗЛД, като същите не се считат за годно доказателство и от настоящия състав, доколкото върху всяка от страниците на отделните приложения е поставено „заповед № 74/ 3 юли 2023 г.“. Обстоятелството, че тези документи са издадени след напускането на К. се удостоверява и от изявлението на процесуалния представител на дружеството, като същият заявява, че по времето, в което жалбоподателката е била изпълнителен директор не са приемани такива. В допълнение към тази теза са и твърденията на жалбоподателката, която отрича да е приемала политика за личните данни. Изложеното представлява нарушение на чл. 5, § 2 от ОРЗД и правилно е било санкционирано от административния орган в обоснован размер.

Настоящият състав счита за неоснователни аргументите на „Индустириал Комерс Ко“ ЕАД за ненадлежно обсъдено основание за обработване на личните данни на С. К. от дружеството. В случая не е приложима хипотезата на чл. 9, § 2, б. „е“ ОРЗД, тъй като е безспорно установено по делото, че не са били обработвани специални категории лични данни. А. на по-силното основание, съдържащ се във възражението на дружеството жалбоподател, е неотносим към настоящия казус, основанието за обработване следва да бъде съобразено с природата на обработваните лични данни, като за тези в случая се установи безспорно, че не са „специални“ лични данни по смисъла на ОРЗД.

Неоснователно е и твърдението на дружеството- жалбоподател, че решението на КЗЛД нарушава забраната на чл. 55, ал. 3 ОРЗД и че комисията е некомпетентен орган. Тази дерогираща разпоредба касае хипотеза, при която лични данни се обработват от правораздавателни органи, в качеството им на такива, а не от обикновени администратори на данни, какъвто е процесният казус. Дори да се приеме, че административни аспекти от процеса на правораздаване също следва да попадат в обхвата на дерогацията, както твърди дружеството-жалбоподател, то това отново няма

отношение към обработването на данните в настоящия казус. Дерогираща разпоредба като цитираната, която обуславя, както легитимна цел при обработването на лични данни, така и неприложимост на редица условия и правила, които иначе са приложими при другите основания и форми на обработване на лични данни, следва да бъде прилагана прецизно и само при действителна необходимост, каквато в случая не е налице, за да се гарантира защитата на обработването на личните данни на гражданите. За констатираните нарушения: на чл. 5, § 1. б. „а“, предложение първо, б. „б“ и и на чл. 5, § 2 от Регламента, КЗЛД е наложила имуществени санкции на „Индустиал Комерс Ко“ ЕАД в общ размер на 20 000.00 лв. на основание чл. 58, § 2, б. "и", във връзка с чл. 83, § 5, б. „а“ от ОРЗД. Органът е обосновал размера на наложените санкции съобразно законовите изисквания диференцирано. Съгласно разпоредбата на чл. 83, § 2 от ОРЗД, когато се взема решение дали да бъде наложено административно наказание "глоба" или "имуществена санкция" и се определя нейният размер, във всеки конкретен случай надлежно се разглеждат следните елементи: а) естеството, тежестта и продължителността на нарушението, като се взема предвид естеството, обхватът или целта на съответното обработване, както и броят на засегнатите субекти на данни и степента на причинената им вреда; б) дали нарушението е извършено умишлено или по небрежност; в) действията, предприети от администратора или обработващия лични данни за смекчаване на последиците от вредите, претърпени от субектите на данни; г) степента на отговорност на администратора или обработващия лични данни като се вземат предвид технически и организационни мерки, въведени от тях в съответствие с членове 25 и 32; д) евентуални свързани предишни нарушения, извършени от администратора или обработващия лични данни; е) степента на сътрудничество с надзорния орган с цел отстраняване на нарушението и смекчаване на евентуалните неблагоприятни последици от него; ж) категориите лични данни, засегнати от нарушението; з) начина, по който нарушението е станало известно на надзорния орган, по-специално дали и до каква степен администраторът или обработващият лични данни е уведомил за нарушението; и) когато на засегнатия администратор или обработващ лични данни преди са налагани мерки, посочени в член 58, параграф 2, във връзка със същия предмет на обработването, дали посочените мерки са спазени; й) придържането към одобрени кодекси на поведение съгласно член 40 или одобрени механизми за сертифициране съгласно член 42; и к) всякакви други утежняващи или смекчаващи фактори, приложими към обстоятелствата по случая, като пряко или косвено реализирани финансови ползи или избегнати загуби вследствие на нарушението. В случая, КЗЛД е определила размера на санкциите, като е изследвала подробно посочените в чл. 83, § 2 от Регламента (с изключение на б. „б“, доколкото се касае за дружество) обстоятелства в мотивите на административния акт. Отчетена е резултатността на деянието, тежестта на нарушенията, тяхната целесъобразност, смекчаващите и утежняващите обстоятелства, попада ли дружеството в приложното поле на ЗМСП с оглед броя на служителите към 2023 г. и годишния оборот за 2021 г., поради което настоящият състав счита, че административните наказания са обосновани и законосъобразни и като вид, и като размер.

По основателността на жалбата на С. К.:

Оплакванията на К. досежно неправилното приложение на материалния закон от страна на КЗЛД и претенциите й „Индустиал Комерс Ко“ ЕАД и „Витоша Ауто“ ЕООД да носят солидарна отговорност за нарушаването на правилата за обработване на лични данни,

не намират подкрепа в събраните по делото доказателства. Административният орган правилно е отчел, че личните данни на К. са използвани от „Витоша Ауто“ ЕООД за започването на административно производство срещу К. пред КЗК, макар и предоставените извлечения от служебната електронна поща на жалбоподателката да не са изискани от компетентен орган. Паралел на това обработване с обработването на личните данни на К., извършено от „Индустриал Комерс Ко“ ЕАД не може да бъде направен, нито съществува възможност отговорността между дружествата да бъде солидарна. Комисията правилно е съобщила, че няма споразумение между „Витоша Ауто“ ЕООД и „Индустриал Комерс Ко“ ЕООД за обработване на личните данни като съвместни администратори. Отговорността за обработването на лични данни следва да се носи отделно от двете дружества, които са самостоятелни администратори на данни с отделни регистрации по ЗЗЛД. Освен това, условията, при които двете дружества са получили/събирали информацията са различни, както са различни целите, за които са обработвали процесните лични данни. КЗЛД е съобщила разпоредбата на чл. 38, ал. 1, т. 3 от Закона за защита на конкуренцията, регламентираща възможността всяко лице, което счита, че интересите му са нарушени по ЗЗК, да сезира надзорния орган за това, като приложи намиращите при него доказателства. Съобразено е в акта също обаче, че „Индустриал Комерс Ко“ ЕАД не са обработвали личните данни на К. единствено за да се възползват от тази законова възможност. Няма данни по делото, които да подкрепят становището, че „Витоша Ауто“ ЕООД е обработвало данните на жалбоподателката за други цели, освен посочената в чл. 38, ал. 1, т.3 от ЗЗК.

Освен изложеното от наличните по делото доказателства (стр. 413 – гръб) е видно, че изисканата от „Витоша Ауто“ ЕООД кореспонденция от „Индустриал Комерс Ко“ ЕАД е само относно отношенията на К. с К., като точно са отразени датите и адресатите на кореспонденцията, което е в унисон на целта, за която са обработвани личните данни, а именно тази по чл. 6, § 1, б. „е“ от ОРЗД, регламентираща, че обработването е законосъобразно, само ако и доколкото е приложимо условието да е необходимо за целите на легитимните интереси на администратора или на трета страна, освен когато пред такива интереси преимущество имат интересите или основните права и свободи на субекта на данните, които изискват защита на личните данни, по-специално когато субектът на данните е дете. Няма спор, че обработваните от „Витоша Ауто“ ЕООД данни не касаят дете. Няма спор и че между дружеството и жалбоподателката през годините е имало търговски и облигационни правоотношения, като по делото са налични достатъчно доказателства за изкупуване на нейните акции, за участие в едноличния собственик на капитала на дружеството и т. н. Доколкото „Витоша Ауто“ ЕООД е имал претенции за осъществена нелоялна конкуренция от страна на К., същият е имал легалния интерес да използва кореспонденцията за доказателство пред КЗК. В случая не са приложима разпоредбите на чл. 13, ал. 3 и чл. 14, ал. 4 от ОРЗД, доколкото заинтересованата страна не е обработвала данните за други цели, освен за производството пред КЗК.

Неоснователно е възражението на жалбоподателката, че „Витоша Ауто“ ЕООД е сезирал КЗК едва след като е разбрал за жалбата ѝ пред КЗЛД срещу „Индустриал Комерс Ко“ ЕАД. Ирелевантно за настоящия спор е към кой момент и за какви легитимни цели дружеството ще обработва личните данни. Жалбоподателката подобно на заинтересованата страна е подала жалба до КЗЛД срещу „Витоша Ауто“ ЕООД, след като е разбрала за образуването от дружеството производство пред КЗК срещу нея, като

това обстоятелство не се е отразило в производството по чл. 38 от ЗЗЛД.

С оглед гореизложеното, законосъобразен е изводът на административния орган, че обработването на личните данни на С. К. от страна на „Витоша Ауто“ ЕООД попада в хипотезата на чл. 6, § 1, буква „е“ от ОРЗД - преимуществен легитимен интерес на администратора за защита на правата му пред компетентен орган и поради това е приел жалбата ѝ в тази част за неоснователна.

По изложените съображения настоящия състав приема, че решението на КЗЛД е постановено без допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, тъй като съществени са само тези, които, ако не биха били допуснати, резултатът от производството би бил различен. Оспореният акт е в съответствие с материалноправните разпоредби и целта на закона, прогласена в чл. 1, ал. 3 от ЗЗЛД.

Предвид изложеното съдът достига до заключението, че оспореното решение е законосъобразен административен акт и не са налице основанията по чл. 146 от АПК и като такъв, не подлежи на отмяна, а подадените срещу него жалби, следва да бъдат отхвърлени като неоснователни.

С оглед изхода на делото и на основание чл. 143, ал. 3 АПК следва да бъде уважено искането на КЗЛД за присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Размера на последното съдът определя в размер на 200 лева /102,26 евро/, съобразно чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, издадена на основание чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ. Сумата е дължима на КЗЛД, която е юридическо лице съгласно чл. 6, ал. 3 ЗЗЛД и следва да бъде разпределена между жалбоподателите, като всеки от тях да заплати по 100 лева или еврото им равностойност – 51.13 евро.

Воден от горното, и на основание чл. 159, т. 4 и чл. 172, ал. 2 АПК, съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалбата на „Индустириал Комерс Ко“ ЕАД в частта, с която е оспорено решение № ППН-01-246/2020 г. от 12.12.2024 г., с което Комисията за защита на личните данни е оставила без уважение като неоснователна жалба № ППН-01-246/03.04.2020 г. по отношение на „Витоша Ауто“ ЕООД.

ПРЕКРАТЯВА съдебното производство по адм. дело № 999/2025 г. по описа на Административен съд – София-град в тази част.

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Индустириал Комерс Ко“ ЕАД, против решение № ППН-01-246/2020 г. от 12.12.2024 г. на Комисията за защита на личните данни(КЗЛД), с което: жалба с рег. № ППН-01-246/03.04.2020 г. е обявена за основателна по отношение на „Индустириал Комерс Ко“ ЕАД; на основание чл. 58, § 2, буква „и“ във връзка с чл. 83, § 5, буква „а“ от Регламент (ЕС) 2016/679 е наложена на „Индустириал Комерс Ко“ ЕАД с ЕИК[ЕИК] административно наказание - имуществена санкция в размер на 5 000 лв. (пет хиляди лева) за допуснато нарушение на чл. 5, § 1. б. „а“, предложение първо и б. „б“ от ОРЗД ; на основание чл. 58, § 2, буква „и“ във връзка с чл. 83, § 5, буква „а“ от Регламент (ЕС) 2016/679 е наложена на „Индустириал Комерс Ко“ ЕАД с ЕИК[ЕИК] административно наказание - имуществена санкция в размер на 15 000 лв. за нарушение на чл. 5, § 1, буква „а“, предложение второ и трето и за нарушение на чл. 5, § 2 от ОРЗД.

ОТХВЪРЛЯ като неоснователна жалбата на С. И. К. против решение № ППН-01-246/2020 г. от 12.12.2024 г. на Комисията за защита на личните данни, в частта, с която оставя

жалба ППН-01-246/03.04.2020 г. без уважение като неоснователна по отношение на „Витоша Ауто“ ЕООД.

ОСЪЖДА „Индустриал Комерс Ко“ ЕАД, с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място] 1766, [улица], представлявано от изпълнителния директор Ю. Ч., да заплати на Комисията за защита на личните данни с адрес [населено място], [улица] сумата от 51.13 евро (петдесет и едно евро и тринадесет евроцента), представляващо юрисконсултско възнаграждение.

ОСЪЖДА С. И. К., с ЕГН [ЕГН] и адрес [населено място], [улица], да заплати на Комисията за защита на личните данни с адрес [населено място], [улица] сумата от 51.13 евро (петдесет и едно евро и тринадесет евроцента), представляващо юрисконсултско възнаграждение.

Решението в прекратителната част подлежи на обжалване с частна жалба в 7-дневен срок от съобщаването пред Върховния административен съд. В останалата част решението подлежи на обжалване с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му пред Върховния административен съд.

Съдия: